هنرمندان حامی روحانی

حسین پاکدل:

انتخاب امید از ناامیدی است

● **شرق:** حسین پاکدل، هنرمند نام‌آشنای تلویزیون، تئاتر و سینما با ارائه یادداشتی از مردم و هنرمندان خواسته تمام‌قد به حمایت از حسن روحانی در انتخابات اخیر ریاست‌جمهوری بایستند که در این دوره انتخاب امید از ناامیدی اتفاق خواهد افتاد و او تأکید کرده که متأسفانه وعده‌های توخالی برخی از کاندیداها ممکن است در عوام‌فریبی مؤثر باشد.

حسین پاکدل که تاکنون چند مطلب درباره انتخابات در صفحه اینستاگرامش منتشر کرده است، در پست تازه‌اش نوشته: «بودن یا نبودن. هموطن! اگر هستی، باش! نبودی، یک بود بدهکاری! راحت می‌شود تجسم کرد... کسانی مردم را تشویق به غارت اموال عمومی کنند. بگویند: همین الان بریزید و هرچه هست و نیست را ببرید، حقِ شماست. حلالتان باد. بعید نیست ظرف دو ساعت مملکت همچون کشتزاری ملخ‌زده ویران شود. کاری که با سماجت و اصرار بعضی درخصوص پرداخت بی‌حساب و کتاب یارانه‌ها و وعده فکرنشده ایجاد انبوه مشاغلِ بی‌پشتوانه می‌کنند. این عین همان است منتها در بستر زمانی طولانی‌تر... . شوخی ندارد، این وعده‌های عوام‌فریبانه و نذری تأثیر دارد. خیلی خیلی تأثیر دارد. به‌خصوص حالا که با تدبیر تورم تا حد زیادی کنترل شده است... . بی‌تفاوتی و رأی‌ندادن قطعا و بدون تردید موقعیت افراطیون را محکم می‌کند. آن‌وقت مجبوریم تا آخر هر توهین و تحقیری را تحمل کنیم و دم برنیاوریم... . توجه صرف به نظرسنجی‌ها ساده‌انگاری است. سازمان‌های نظرسنج بی‌طرف و علمی کم‌اند. ضمن اینکه ملت ما رندَ و باهوش و غیرقابل‌پیش‌بینی‌اند. از اتفاق رقبا سعی دارند با پیشتاز نشان‌دادن نامزدِ دولت تدبیر و امید، قشرِ عظیمِ آرای خاکستری را بی‌انگیزه‌تر کنند تا روز رأی‌گیری با خود بگویند: «روحانی که رأی می‌آورد حالا یک یا دو رأی ما دیگر چندان تأثیری ندارد». فریب این نیرنگ را نخوریم. مجبوریم حضور حداکثری داشته باشید تا با پشتوانه آرای قاطع در چهار سال دوم و تمام آینده باقوت‌تر عمل کند. این از مهم خیلی مهم‌تر است... . دوستان هنرمند؛ آنان که وارد کارزار تعیین سرنوشت کشور در این بزنگاه تاریخی شده‌اند عزتشان افزون باد. از تک‌تک دوستان هنرمندمان در هر رده بخواهیم تا دیر نشده دخالت کنند. نقش و تأثیر خود را دست‌کم نگیریم. هنرمندان طی این سال‌ها نشان دادند معرفت و رفاقت و بزرگی را در توفان حوادث برای تعیین سرنوشت مردمشان در حق مدیران کشور تمام کرده و برای ایجاد وحدت ملی سنگ تمام گذاشته‌اند. الان هم وقت کنارنشستن و بی‌طرفی نیست؛ واقعا نیست. غفلت کنیم هرچه تابه‌حال با مشقت و رنج کشته‌ایم به راحتی ملخ‌زده و به فنا می‌رود. دوساعته می‌شود کشوری را نابود کرد ولی ساختنش قرن‌ها وقت و انرژی می‌خواهد... . ابدا انتخاب بین بد و بدتر نیست. ابدا. بین امید و ناامیدی است. بین بستن و گشایش است، بین بودن و نبودن است. پس تمام‌قد باشیم تا «بود»ی بدهکار خود و آینده نباشیم...».

عرب‌نیا: شرکت در انتخابات برای آینده بهتر واجب است

● فریرز عرب‌نیا در آستانه برگزاری انتخابات دوازدهمین دوره ریاست‌جمهوری در صفحه شخصی خود در اینستاگرام با انتشار یک فایل تصویری به اظهارنظر درباره این رویداد پرداخته است. عرب‌نیا با تأکید بر اینکه نظر شخصی خود را مطرح می‌کند، گفت: «فکر می‌کنم که شرکت در انتخابات ریاست‌جمهوری حتی اگر کاندیدای موردنظرتون بین کاندیداها نیست، برای آینده بهتر، واجبه. من شخصا فکر می‌کنم از بین کاندیداهای موجود به آقای روحانی رأی میدم. بعضیا می‌گید بین بد و بدتر نباید انتخاب کرد؛ خب پس بدتر نصیبتون میشه. دیگه اینکه بعضیا گفتن هیچ آبی از این دولت به‌اصطلاح گرم نشده است. من نقدهای خیلی‌خیلی جدی به دولت آقای روحانی در چهار سال گذشته داشتم، از جمله درباره مسائل فرهنگی و حوزه فرهنگ که حتی اعلام کردم با اون وزارت ارشاد و سازمانش دیگه کار نخواهم کرد، اما کسانی که همه‌رو با یک چوب می‌رانید، تفاوت بین آقای خاتمی و احمدی‌نژاد براتون معلوم نبود؟ تفاوت وضع فعلی با دولت احمدی‌نژاد براتون معلوم نیست؟»

سینماگران همراه با انتخابات

● **شرق:** تعدادی از سینماگران و شخصیت‌های فرهنگی با انتشار تصاویر و متن، حمایت خود ر ا از ریاست‌جمهوری دکتر حسن روحانی اعلام کردند. براساس اخبار رسیده، جمشید مشایخی، مسعود جعفری‌جوزانی، محمد ابراهیمیان، علیرضا رئیسیان، پوران درخشنده، کمال تبریزی، کیومرث پوراحمد، مهدی فخیم‌زاده، سیدجمال ساداتیان، محمد حسین فرحبخش، سیدضیاء هاشمی، مهدی کرم‌پور، مهدی سجاده‌چی، فتح‌الله جعفری‌جوزانی، ترانه علیدوستی، حسین دلیر، بیژن میرباقری، تینا پاکروان، هادی آفریده، عبدالکریم یونسی، امیر جدیدی، پریوش نظریه، امیرعلی دانایی، الهام کردا، ایرج اسکندری، محسن امیریوسفی، آناهید آباد، مهرداد اسکویی، مهرداد فرید، مینا وحید، سهیل محمودی، احترام برومند، الهام پاوه‌نژاد، باران کوثری، نرگس آبیار، سحر دولتشاهی، کامران تفتی، نازنین بیاتی، عباس غزالی، پانته‌آ بهرام، نگار اسکندرفر، فرهاد توحیدی و فرشته طائرپور حمایت خود را از دکتر روحانی علنی کردند.

پوران درخشنده از دلایل رأی‌دادن به روحانی می‌گوید

«من»ها باید «ما» شود

عکس: برنا قاسمی، ایسنا

فرانک آرتا

پوران درخشنده، نویسنده و کارگردان مستقل سینمای ایران، معتقد است دولت دکتر حسن روحانی در چهار سال گذشته کشور را در مسیری درست هدایت کرده است. نخستین کارگردان زن سینمای ایران بعد از پیروزی انقلاب اسلامی به‌صراحت اعلام کرد که «من در دوازدهمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری به دکتر روحانی رأی می‌دهم». کارگردان فیلم موفق «هیس! دخترها فریاد نمی‌زنند» در گفت‌وگو با «شرق» دراین‌باره دلایل خود را برشمرد و استدلال کرد که راهی که در چهار سال گذشته در کشور در پیش گرفته شده، درست است و قابل برگشت نیست، بنابراین برای تأمین و حفظ منافع ملی‌مان باید این مسیر را ادامه دهیم.

خانم درخشنده! دلیلتان برای رأی‌دادن به دکتر حسن روحانی چیست؟

در این مورد دلایل متعددی دارم. به نظرم در دوره دولت ایشان فرصت‌های خوبی در همه بخش‌ها ایجاد شد که امیدوارم با تداوم حضور آقای روحانی در کسوت رئیس‌جمهور در چهار سال آینده این حرکت‌های مثبت ادامه یابد تا نتیجه نهایی حاصل شود.

مهم‌ترین مسئله این است که ایشان آزاداندیش هستند. سیطره آزاداندیشی در کشور و به‌خصوص در عرصه فرهنگ و هنر لازم و ضروری است. خوشبختانه در دولت تدبیر و امید شرایطی برای سینماگران فراهم شد که راحت‌تر فیلم‌هایشان را بسازند که در قیاس با فضای بسته گذشته، حرکتی امیدبخش و رو به جلو بود. درحالی‌که پیش از این اختلافات و تشتت زیادی وجود داشت که بر پیکره فرهنگ و هنر ضربات زیادی وارد کرد. شأن و منزلت هنرمندان نادیده گرفته می‌شد و از هنرمندان توقع هنر سفارشی داشتند، اما با حضور پرشور مردم در یازدهمین انتخابات ریاست‌جمهوری، آقای دکتر روحانی رئیس‌جمهور شدند و به‌تبع آن هنرمندان از لاک خود بیرون آمدند و فضا را برای کارکردن مناسب دیدند. در دولت تدبیر و امید، سینمای اجتماعی رشد بیشتری کرد. جوانان وارد عرصه فیلم‌سازی شدند. فیلم‌ها از اکران و فروش بهتری برخوردار شدند. مخاطبان با سینما آشتی کردند. فروش و آمار استقبال تماشاگران نشان داد که سینما حرکت روبه‌رشدی دارد، اما این نکته را هم متذکر شوم که هنوز مشکلات زیاد است و در زمینه‌های مختلف در کشور باید آسیب‌شناسی کرد و برای رفع معضلات کارهای اساسی انجام داد. به طور مشخص در سینما باید شرایط برای کارکردن برای همه فراهم شود. توزیع عادلانه امکانات یکی از خواسته‌های سینماگران است، ولی با وجود نقایصی که همچنان وجود دارد، صلاح کشور در این است که به بهترین گزینه رأی دهیم. فکر می‌کنم که آقای روحانی در این مدت کارنامه پرباری داشتند و بهتر است روندی را که شروع کردند ادامه دهند تا نهالی که کاشته شده، رشد کند و میوه دهد.

حضور پرشور هنرمندان در صحنه انتخابات و تشویق مردم به رأی‌دادن چه تأثیری بر سرنوشت انتخابات دارد؟

به نظرم همیشه هنرمندان در کنار مردم بوده و هستند. چون آنها همیشه تلاش می‌کنند به‌نفع مردم عمل کنند. خوشبختانه مردم این نکته را خوب می‌فهمند و درک می‌کنند. هنرمندان واقعی در پی منفعت مردم عمل می‌کنند. وقتی هنرمندی به سمت موضوعی کشیده می‌شود، مردم به او اعتماد می‌کنند. همین اعتماد دوطرفه باعث می‌شود که مردم و هنرمندان در کنار هم باشند و حرکت مثبتی را در جامعه به وجود بیاورند. دلیل اصلی آن، این است که ایران، کشور همه ماست. هویتمان برای ما اهمیت دارد. فرهنگ برای همه ما مهم است. آرامش در کشور مهم و ضروری است. پس برای به‌دست‌آوردن چنین فضایی لازم است ملت ایران حرکت پرشوری ایجاد کنند که هم به‌نفع ملت است و هم کشور. به نظرم زیباتر از این اتفاق، وجود ندارد. بنابراین در این شرایط حساس و سرنوشت‌ساز، هر نوع بی‌تفاوتی، حرکتی ضدمردمی تلقی می‌شود. هنرمندان نباید بی‌تفاوت باشند و بهتر است از مردم بخواهند در سرنوشت خودشان سهیم باشند و نگذارند وارد مسیری شویم که بعدها افسوسش را بخوریم. مهم این است که همگی دست در دست، ایران بهتر را بسازیم و این حاصل نمی‌شود جز با مشارکت فعال در انتخابات ریاست‌جمهوری.

واقعیت این است که شما همواره در فیلم‌هایتان به آسیب‌های اجتماعی توجه کرده‌اید، فکر می‌کنید آن کسانی که هنوز به نتیجه نرسیده‌اند، چه باید کنند؟

آن چیزی که اهمیت دارد، منفعت فردی نیست، بلکه صلاحیت کشور است. من در دولت گذشته فیلم ساختم، اما شرایط فعلی «من» مهم نیست، بلکه منفعت «جمع» اهمیت دارد. باید مصلحت ملت و کشور را در نظر گرفت. ما باید به کسی رأی دهیم که کشور را به سمت تحریم و انزوای بین‌المللی سوق ندهد. آرامش کشور برایش مهم باشد. دست مفاسد اقتصادی را کوتاه کند. به نخبگان و کارشناسان میدان دهد. الان همه «من»ها باید «ما» بشود و به یک نقطه مشترک فکر کنیم که همان سرافرازی «ایران عزیز» است. حتما خوب می‌دانید که من عضو هیچ حزب یا گروه سیاسی‌ای نیستم. من مستقل هستم و قصد یارکشی‌های جناحی ندارم. من فقط واقعیات جامعه و تفاوت‌ها را می‌بینم. ما الان در برهه خاصی قرار داریم. اگر اشتباه انتخاب کنیم، دیگر فرصت جبران وجود ندارد... پس ناچاریم درست‌ترین مسیر را انتخاب کنیم. من به‌عنوان یک شهروند سعی می‌کنم نگاه کلان‌تری داشته باشم و دیگر فقط به خودم فکر نکنم؛ مثلا یکی از دستاوردهای کلیدی و بسیار مهم دولت آقای روحانی، توافق هسته‌ای است که اگر حاصل نمی‌شد معلوم نبود کشورمان در چه مسیری سقوط می‌کرد. اگر نبود، تحریم‌ها کمر ملت را می‌شکست. من شخصا تحمل ندارم سختی مردم عزیزم را ببینم. پس باید منطقی و عاقلانه رفتار کرد. باید احساسات را کنار گذاشت. باید جزئیات و ظرافت‌ها را دید. با این نگاه در کلیت، دستاورد دولت تدبیر و امید رضایت‌بخش است. پس بهتر است این حرکت تداوم پیدا کند.

گفت‌وگو با قطب‌الدین صادقی، نویسنده و کارگردان

با این وعده‌ها زندگی مردم جهنمی می‌شود

رضا آشفته: دکتر قطب‌الدین صادقی این روزها ساعت ۱۹:۳۰ نمایش «مروارید» را در تالار ناظرزاده‌کرمانی تماشاخانه ایرانشهر کار می‌کند که درباره حمله مغول است و اینکه سرباز و فرمانده‌ای در تدارک بیرون‌کشاندن صندوقی پر از مروارید از دختری به همین نام هستند، اما... با او درباره وضعیت فرهنگی و مناظره‌ها گپ زده‌ایم و مروری اجمالی هم بر نمایش مروارید کرده‌ایم.

نظرتان درباره برنامه‌های فرهنگی نامزدها چیست؟

وضعیت ملتهب است چون ما پول نداریم. برای همین به‌لحاظ اقتصادی تئاتری‌ها در شرایط سخت و بحرانی به‌سر می‌برند و خیلی‌ها مجبور شده‌اند تئاتری را به صحنه بیاورند که درخور تئاتر نیست و برای مثال از چهره‌های شناخته‌شده بدون هیچ برنامه درست تمرینی و اجرائی استفاده کنند. برای اینها دیگر محتوا اصلا مهم نیست و هرچه کارشان مبهم‌تر باشد، انگار سوددهی بیشتری هم خواهد داشت. این کارها بدون هویت ملی است و مرتبط با مخاطب ایرانی نیست.

چه پیشنهادی به نامزدهای ریاست‌جمهوری دارید؟

باید بر اساس برنامه‌هایشان داوری کرد وگرنه هرکسی به‌راحتی می‌تواند شعار بدهد.

مناظره‌ها را دنبال کرده‌اید. کدام‌ها برنامه فرهنگی بهتری داشته‌اند؟

کم و زیاد دنبال کرده‌ام و برنامه‌هایشان را خوانده‌ام و خلاصه‌اش اینکه درمجموع آقای روحانی از بقیه منطقی‌تر است و به تعادل جامعه و تقسیم فرهنگ و قدرت اجتماعی نظر دارد. در ضمن آقای جهانگیری هم حضور درخشانی داشت؛ من در ابتدا فکر می‌کردم که بر پایه روابط معاون اول شده است، اما بنا بر نوع برخورد و قاطعیت در گفتارش دیدم که شایستگی‌های بسیاری دارد. به نظرم این دو نامزد با تعاریف فرهنگی آشنایند و برنامه‌های بهتری دارند.

در این میان برخی از نامزدها وعده‌های اقتصادی داده‌اند که اصلا معلوم نیست چگونه باید عملی شود؟

من هم می‌توانم شعار و وعده بدهم، اما این وعده‌ها با یک عقل سلیم و برآمده از تخصص‌های راستین و ارزش‌های اقتصادی هم‌خوانی ندارد. می‌دانیم چنین وعده‌هایی عملی نمی‌شود چون اگر یارانه‌ها افزایش پیدا کند زندگی مردم جهنمی خواهد شد و همه‌چیز قیمتش بالا می‌رود و تورم بیداد می‌کند. نمی‌شود با بخشش به‌درستی کار کرد و این بخشش‌ها مردم را به‌سوی کارنکردن سوق می‌دهد و باید راهکارهای عملی برای فعال‌کردن نهادهای صنعتی، اقتصادی و کشاورزی در نظر گرفت و با به‌کارگماردن متخصصان و تولید کار و کارآفرینی به داد مردم رسید و با بذل‌وبخشش و صله‌دادن همگانی نه‌تنها دردی دوا نخواهد شد که این خود باز معضلی بدون درمان خواهد بود. به تولید کشاورزی، گردشگری و تولید صنعتی و فرهنگی بها بدهند و وعده‌های همین‌طوری ندهند.

نظرتان درباره بهترشدن اوضاع فرهنگی چیست؟

هرچیزی که ما را با جهان در یک رابطه منطقی قرار دهد بهتر است و باید تمامی برنامه‌ها ما را از تشویش و اضطراب دور کنند و مردم را با شایستگی به‌سوی آنچه درخورشان هست، ببرند. ما نیازمند عدالت، امنیت، آزادی، رفاه و امکان خلاقیت هستیم و این پنج عنصر روح خودش را در مردم می‌دمد. مهم‌ترین چیزهایی که درحال‌حاضر جامعه و نظام برای مردم نیاز دارند ایجاد انگیزه سالم در آنهاست و اگر کسی بتواند آن پنج مورد اساسی را در برنامه‌هایش عملی کند؛ ما بر کتفش بوسه می‌زنیم.

در نمایش اخیرتان رجعت تاریخی کرده‌اید، چرا مغول؟

گوته می‌گوید که اگر ما گذشته را نفهمیم، ناچار به تکرار تاریخ خواهیم شد. ما کشوری هستیم که همواره مورد هجوم و تاخت‌وتاز بیگانگان قرار گرفته‌ایم و همواره مجبور به دفاع از خود بوده‌ایم. من در تاریخ جهان‌گشای جوینی چهار، پنج خطی درباره این داستان دیدم که خواستم آن را به شیوه نمایشی و با گسترش آن داستان خیلی کوتاه برای مخاطبان نمایش ارائه کنم. ما خواسته‌ایم مرواریدی را برجسته کنیم که در آن تاریخ فقط آمده که چون مروارید را قورت داده و وقتی به مغول می‌گوید درجا می‌کشدش، اما در آن مقطع مغول شکم بیش از صد هزار انسان ایرانی را می‌درد که بتواند مرواریدهای قورت‌داده‌شده را بیرون بیاورد. در آن نوشته زن بسیار مفلوک است و من خواستم که به این زن هویت و مقاومتی در برابر مغول بدهم.

یعنی به او هویت نمایشی داده‌اید؟

او ابعادی دارد. این مروارید اعتمادبه‌نفس دارد و تفکر و اقتدار و آگاهی دارد که در دل نمایش مخاطب را متوجهش خواهد کرد. این داستان، هم ما را متوجه تاریخ و هم ظرفیت‌هایی را که داریم مشخص می‌کند. این خود مشوقی است برای این نسل که البته یونانی‌ها از همان گذشته با ایجاد الگوها و اسطوره‌ها به‌درستی آنها را در دسترس مردم قرار داده‌اند. ما هم الگوهای خود را داریم. اگر در یونان آنتیگون می‌تواند الگوی زن مقاوم باشد، در ایران ما نیز نمونه‌ای مثل مروارید می‌تواند چنین الگویی باشد. همیشه نباید که الگوها را از غرب بگیریم، ما باید این الگوهای خودمان را از تاریخ بیرون بیاوریم. ما مروارید را برجسته کرده‌ایم که نمونه زن مقاوم ایرانی است.

آیا می‌توان به‌دلیل آنکه همه رویدادها در یک مکان واحد و به‌لحاظ زمانی متصل به‌هم اتفاق می‌افتد گفت که ما داریم یک تک‌پرده‌ای می‌بینیم؟

آره، همین هست، دقیقا تک‌پرده‌ای است. ما این افراد را در یک مکان متمرکز کرده‌ایم. دو مرد مغول با یک دختر تنها در یک‌جا هستند. در تاریخ آمده که آنها در یک صحرا هستند و شکم خیلی‌ها را مغول‌ها می‌درند که مرواریدها را پیدا کنند. این گوشه‌ای از هولناکی و سوررئالیستی‌شدن حضور مغول در ایران است و ما با ساختار دراماتیک آن را مبتنی‌بر اصل غافلگیری برای تماشاگر ارائه کرده‌ایم.

فکر کنم با توجه به کمینه‌شدن هرچیزی هدفتان ارائه یک اثر مینی‌مالیسمی است؟

بله... هدف این بود که با ارائه چهار نماد و در فشرده‌ترین زمان ممکن و با نشان‌دادن لباس‌های خونی و کتاب‌های سوخته، به‌طور ناگهانی، بعد از یورش غارتگران را نمایش بدهیم که خانمان‌سوزانه به تاخت انسان و فرهنگ اقدام کرده‌اند.

فکر کنم در تالار قاب عکسی آن لباس و کتاب‌ها دیده نمی‌شود و الان بودنشان زیادی است؟

ایده‌آل من سالن سمندریان بود که باید دکور در کف قرار می‌گرفت، ولی الان هم این نشانه‌ها در حد کم هم دیده شود، تماشاگر متوجه منظورمان خواهد بود. نمایش ما بر اساس اصل‌قراردادن حرکت انسان‌ها و بازی بازیگران شکل گرفته است و چندان عناصر تزئینی در آن غالب نیست و این برخلاف آن چیزی است که در برخی از اجراهای این روزها با اصل‌قراردادن هنرهای تجسمی می‌خواهند اجراهایشان گنگ بشود. متأسفانه این اجراها فاقد هویت و مدنیت هستند و من برخلاف این روش دارم عمل می‌کنم چون نمی‌خواهم از هویت انسان ایرانی و جامعه دور شوم و این هم روشی است که خیلی‌ها را متوجه این نوع تئاتر خواهد کرد که درواقع به تئاتر حقیقی ما نزدیک‌تر است. ما باید در تئاتر به دنبال بیان تاریخ و اسطوره‌ها باشیم.

آن دو نماد دیگر چیست؟

یکی روح عروس است که در این جنگ‌ها مورد تجاوز واقع شده است، اما برقرارند که ما را دوباره احیا کنند. این لباس‌های سفید ریخته بر زمین هم مفهوم بر خون و خاک‌افتادن آنها را تداعی می‌کند. آینه هم باز بیانگر روح است که گلبهار، خواهر مروارید، به صحنه می‌آورد که تأکیدی بر بقای این زن می‌کند. به‌هرتقدیر فرهنگ ما هنوز زنده است چون زبان، هویت، تاریخ و دینمان را همچنان داریم و فرهنگ آخرین چیزی است که در این یورش‌ها از بین می‌رود که خوشبختانه هنوز ما آن را حفظ کرده‌ایم.

برگزیدگان بخش دانشگاهی دومین جشنواره امام رضا(ع) معرفی شدند

شرق: دومین جشنواره بین‌المللی امام رضا (ع) برگزیدگان بخش دانشگاهی‌اش را شناخت. آیین اختتامیه کمیته هنری بخش دانشگاهی دومین جشنواره بین‌المللی امام رضا (ع)، با حضور غلامرضا اکرمی، رئیس دانشگاه هنر، محمود ارجمند دبیر شورای سیاست‌گذاری جشنواره امام رضا (ع)، امین مختاری دبیر جشنواره، امیر سیدزاده، علی سجادی حسینی، حسین محب‌اهری، محمدرضا تقی‌پور، رئیس موزه صلح در باغ نگارستان برگزار شد. برگزیدگان به این ترتیب معرفی شدند:

نگارگری: سمانه جمشیدی‌نیا در رشته تذهیب، نیاز دانشکده کاشانی در رشته تشعیر، مهدی سیدی در رشته نقاشی ایرانی و مهسا کوهستانی اردستانی در رشته گل و مرغ رتبه اول را به دست آوردند.

صنایع دستی: فرشته ساعدی در رشته چوب، داوود جعفری قلعه شوری در رشته فلز و مریم مردانی در رشته سفال رتبه اول و مهدی نامور در رشته چوب رتبه دوم را به دست آوردند.

نقاشی: رضا شعبانی رتبه اول و یکتا ترکی رتبه دوم را در این رشته به دست آوردند.

مجسمه: نرگس متولد بخشایش در بخش مجسمه رتبه اول را به دست آورد.

عکس: جاوید تفضلی رتبه اول، امیرمهدی نجفلو شهپر رتبه دوم و میثم امانی رتبه سوم را در بخش عکس به دست آوردند.

پوستر: عاطفه عامری رتبه اول، مریم معماری رتبه دوم و نصیر بشیری رتبه سوم.

فیلم کوتاه: جایزه بهترین فیلم در بخش فیلم کوتاه را جمیل عامل صادقی، مهدی یوسفعلی، حسین امیری دوماری و پدرام پورامیری به دست آوردند.

خوشنویسی: هادی هنردوست رتبه اول و مریم ولی‌زاده رتبه دوم را در رشته خوشنویسی به دست آوردند.

نمایش‌نامه: مرتضی اسدی مرام رتبه اول را در بخش نمایش‌نامه به دست آورد.

مطالعات هنر: تهمینه شیران و حسن یزدان‌پناه رتبه اول را در بخش مقالات پژوهشی به دست آوردند.

زیر آسمان فیزوره‌ای

اعتراض فرحبخش به شهردار تهران

فرار از پاسخ‌گویی نمونه کوچکی از مدیریت جهادی شماست

● **شرق:** محمدحسین فرحبخش، تهیه‌کننده، کارگردان، بار دیگر به محمدباقر قالیباف نامه نوشت. متن نامه به این شرح است: «جناب آقای قالیباف! چند ماه قبل در اعتراض به تحریم نمایش فیلم‌ها در سینماهای متعلق به شهرداری و یکه‌تازی یکی از مدیران فرهنگی شما، نامه‌ای خطاب به شما نوشتم که نه فقط حرف من که دربردارنده مطالبات و سؤالات بخش وسیعی از اهالی سینمای ایران از شما بود، دریغا که با وجود درخواست صادقانه من و همچنین هشدار من دراین‌باره که مقام مسئول شما صراحتا و با افتخار اعلام کرده نظرات و آرای شهید مطهری را قبول ندارد، نه پاسخی به نامه دادید و نه در جهت رسیدگی به اوضاع اقدامی کردید و همچنان سکان‌دار سینمای شهرداری همان کسی است که فیلم‌ها را مطابق نظر شخصی‌اش تحریم می‌کند و با افتخار می‌گوید شهید مطهری را قبول ندارد. این فرار از پاسخ‌گویی و میدان‌دادن به افراد متحجر و فاقد تعهد تنها نمونه کوچکی از مدیریت به‌اصطلاح جهادی شماست که نه نسبتی به آموزه‌های اولیاءالله و مقام عظمای ولایت دارد و نه قرابتی با دنیای امروز. فراموش نکرده‌ایم که همین چندی پیش هم در جریان فاجعه دلخراش پلاسکو جناب‌عالی متکبرانه حاضر به قبول مسئولیت و حتی عذرخواهی از مردم نشدید و در جریان طرح تحقیق‌وتفحص از شهرداری هم تمام توان خود در لابیگری را به کار گرفتید تا جلوی مجلس و نمایندگان ملت برای بررسی کارنامه مدیریتی، مالی خود و همکاران‌تان را بگیرید. حال سؤال از شما این است که خدای‌ناکرده در صورت انتخاب به‌عنوان رئیس‌جمهور هم قرار است با همین شیوه و منش به اداره کشوری اسلامی بپردازید؟ شما چگونه در مناظره‌ها و سخنرانی‌های انتخاباتی خود دم از فرهنگ و دلسوزی برای اهل فرهنگ می‌زنید؛ درحالی‌که هنوز کام اهالی سینمای ایران از تحریم فیلم‌های دارای مجوز قانونی و نمایش‌ندادن‌شان در سینماهای متعلق به شهرداری تلخ است و خسارت مادی و معنوی این اقدام شما برای سینمای ایران را نمی‌توان اندازه‌گیری کرد... آقای قالیباف! خواهش می‌کنم جناب‌عالی دیگر مدعی کمک به خانه سینما و نهادهای فرهنگی نباشید؛ درحالی‌که همه به‌عینه می‌بینند شما تنها کمک‌حال و حامی رانت‌خواران، مجیزگویان و حلقه نزدیکان خود هستید، از امکانات شهرداری و حتی مالکیت پردیس‌های سینمایی و منافع آن تنها نزدیکان‌تان نفع برده‌اند و کوچک‌ترین سهمی به بدنه نجیب سینمای ایران نرسیده.

شما در میدان‌دادن به حواریون خود و دادن رانت به نزدیکان خویش در تاریخ مدیریت این ملک نمونه‌ای مثال‌زدنی هستید. کل امکانات مالی و خدماتی شهرداری را در اختیار جوانی متظاهر و منفعت‌طلب می‌گذارید که تنها هنرش مجیزگویی شما و پسرتان است و... آقای قالیباف!... شما دائم دم از احقاق حق ۹۶ درصد محرومان می‌زنید، غافل از اینکه مردم به‌خوبی می‌دانند شما خود از جماعت چهاردرصدی جامعه هستید که تنها به اتکای رانت توانسته‌اید در سن و سالی بعید و بسیار جوان، هم دکتر شوید، هم مهندس، هم خلبان و هم ثروتمند و برخوردار از قدرت. آیا برای ۹۶ درصد باقی‌مانده این فرصت هست که بدون رانت و در مسیری سالم و طبیعی در فرصتی کوتاه مثل شما به تمام این مواهب و مناصب دست پیدا کنند؟ آقای قالیباف! شما تاکنون دو مرتبه خود را در معرض آرای ملت قرار داده‌اید و هر دو بار از مردم ایران رأی عدم اعتماد قاطع و محکمی گرفته‌اید، میل و عطش تصاحب قدرت در شما تا چه اندازه شدید و قوی است که برخلاف عرف و روال دنیا برای بار سوم وارد کارزاری شده‌اید که در آن هیچ شانسی ندارید؟ توصیه اکید من به شما انصراف از کاندیداتوری است پیش از اینکه برای بار سوم از ملت ایران پاسخ منفی بگیرید. اما در صورت اصرار بر ادامه مبارزات انتخاباتی و با وجود اینکه شما به پرسش‌های ما در نامه پیشین بی‌توجه بودید، همچنان از شما سؤالاتی داریم. اگر خدای ناکرده شما رئیس‌جمهور شدید و مثلا شهرداری فیلمی را که از دولت شما مجوز گرفته بود، تحریم کرد، واکنش شما چه خواهد بود؟ آیا مدیران فرهنگی شما و وزیر ارشاد دولت شما از همین سنخ افراد هستند که امروزه در مناصب فرهنگی شهرداری مسئول هستند و با افتخار می‌گویند آرا و افکار شهید مطهری را قبول ندارند؟ آیا در دولت شما، مثل امروز در شهرداری، همچنان نورچشمی‌ها و به قول شما چهاردرصدی‌ها میدان‌دار خواهند بود؟ آیا با دگراندیشان و منتقدان و اهل فرهنگ به سیاق این سال‌ها در شهرداری و نیروی انتظامی همچنان برخوردی تند، خشن و گازانبری خواهید داشت؟ آقای قالیباف! شما که شیفته مقام ریاست‌جمهوری هستید، چه تضمینی بر تغییر رویه فعلی خود به ملت ایران می‌دهید و برای جلب اعتماد مردم چه در دست دارید؟

این پرسش‌های جمع کثیری از اهالی هنر و فرهنگ است و امیدواریم در مناظره بعدی به جای حمله و تخریب رقیب، وقت خود را صرف پاسخ به این ابهامات و سؤالات کنید؛ هرچند پیش‌ازاین امید داریم به جای تلاش برای تصاحب قدرت، ابتدا در عمل به تصحیح مشی خود بپردازید و سپس در سپهر سیاسی ایران در کسوت و قواره‌ای که مناسب و متناسب با توانایی‌های شما است، عرض اندام کنید».